

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

**ХИРНИЙ О.В.,* ЗДОБУВАЧ,
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА ЗООВЕТЕРИНАРНА АКАДЕМІЯ**

Відносно уваги до умов реалізації проектів цінним є досвід економічно розвинених країн при вирішенні проблеми територіального розміщення об'єктів виробничої і невиробничої сфери. Починаючи з 60-х років, вона розглядається в ширшому контексті проблем регіонального розвитку. Такий підхід пов'язаний із збільшенням взаємного впливу внутрішньорегіональних процесів, розгляду регіону як єдиного економічного, екологічного і соціально-політичного простору.

У зв'язку з цим в зарубіжній практиці при рішенні завдань районування виробництву використовується системний аналіз. Він дозволяє вивчати комплексний розвиток регіону, внутрішні зв'язки і їх взаємодію. Системний аналіз - це усебічний аналіз, що використовує принцип поетапності, починаючи від постановки меті, визначення завдань, формуванні наукової гіпотези, усебічного вивчення особливостей оптимального варіанту розміщення виробництва.

У сучасних економічних умовах України проблеми розміщення об'єктів виробничого і невиробничого призначення стають усе більш складними, а галузеві і територіальні зв'язки - усе більш важкокерованими. В зв'язку з цим при ухваленні рішення про вибір місця реалізації будівельного об'єкту переважним є використання комплексного методу визначення привабливості того або іншого регіону.

Дослідженню теоретичних і практичних питань інвестування сільськогосподарських підприємств значну увагу приділяли багато вчених-економістів: Амбросов В.Я., Бондаренко О.А., Галепа Т.В., Галузинський С.А., Кириленко І.Г., Старіков О., Непочатенко О.О., Сомик А.В. [1].

Для проведення оцінки регіональних умов і визначення інвестиційної привабливості окремих регіонів України, визначальної доцільності реалізації на його території проекту, на нашу думку, має бути сформована система, що складається з двох основних інформаційних блоків.

* Науковий керівник – Гримблат С.О., професор

Показником швидкості зростання прибутковості в результаті ефективного управління галузевим інвестиційним процесом на регіональному рівні використаний коефіцієнт регресії між відносним приростом прибутковості Y і роками реалізації проектів X .

Відносний приріст прибутковості проектів можна розрахувати процентним відношенням потокової дисконтованої різниці чисто грошового потоку і інвестицій до чистого приведенного доходу проекту. Матриця локальних інвестиційних пріоритетів при управлінні галузевим інвестиційним процесом на регіональному рівні складається з пріоритетних проектів управління галузевими інвестиційними процесами на регіональному рівні (рис.1).

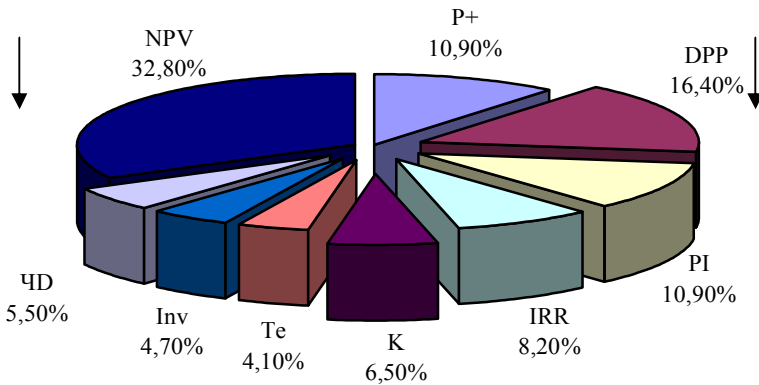

Рис. 1. Питомий внесок локальних інвестиційних критеріїв, %

Дисконтований підхід до ухвалення інноваційних рішень пропонується багатьма вченими. Завдання пошуку раціонального інвестиційного рішення здійснюється по трьох критеріях: ефективності розподілу засобів по періодах часу до базисного періоду; критерій оптимальності черговості задачі комплексу об'єкту в експлуатацію; мінімізації прибутковості від скорочення тривалості будівництва і ефективності розподілу інвестицій по періодах часу (рис. 2).

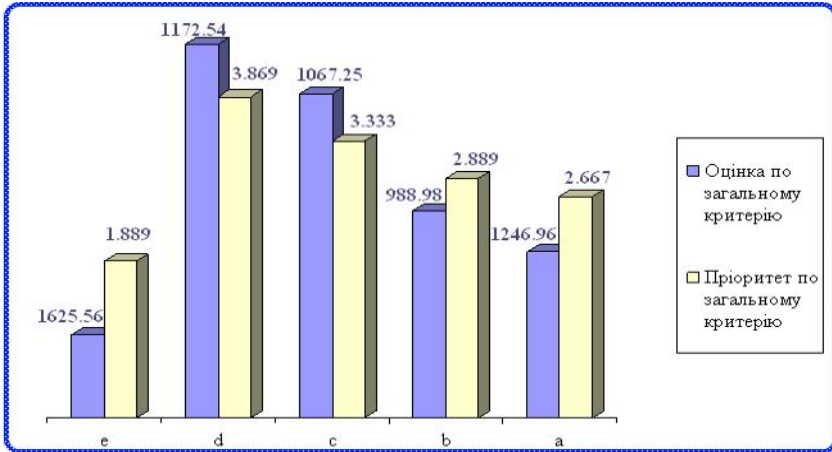

Рис. 2. Пріоритети проектів управління галузевим інвестиційним процесом на регіональному рівні за загальним критерієм G_т

Розглянуті порівняльні переваги і недоліки традиційних підходів і методів, які використовують локальні критерії інвестиційної привабливості проектів управління галузевим інвестиційним процесом на регіональному рівні, а також приведені інвестиційні ситуації в частині їх раціонального використання [2].

Підводячи підсумки результатів аналізу джерел, можна відмітити:

1. Переважна більшість джерел пропонують обмежений діапазон інвестиційних критеріїв;
2. Локальні критерії не відображують специфіки галузі, регіону і об'єкту інвестування, тому є необхідність розширення їх набору, змісту і процедур обґрунтування;
3. Ряд (новітніх розробок пропонують не лише з'єднання інвестиційних критеріїв проектів управління галузевим інвестиційним процесом на регіональному рівні, але і, зокрема, пропонують враховувати також характеристики господарювання інвесторів і інших основних учасників інвестиційного процесу;
4. Серед джерел цієї групи практично відсутні такі, в яких пошук інвестиційного рішення супроводжувався б аналізом не лише прибутковості проекту управління галузевим інвестиційним процесом на регіональному рівні, але і впливом окремих параметрів проекту на потокову і стратегічну прибутковість, маневреність, структуру майна і

джерел, як окремого інвестора (замовника), так і галузі в цілому;

5. На наступних етапах дослідження при рішенні науково-методологічних завдань пошуку раціонального інвестиційного рішення слід доповнити набір інвестиційних критеріїв і адаптувати його до специфіки галузевого інвестування і забезпечити здатність оцінювати вплив інвестиційного рішення на основні показники прибутковості, маневреності і стійкості функціонування галузі в інвестиційному середовищі.

Виявлення симптомів допомагає визначити проблему в загальному вигляді. Це сприяє також скороченню числа чинників, які необхідно враховувати відносно управління галузевим інвестиційним процесом на регіональному рівні.

Література.

1. Мертенс А.В. Інвестиції: Курс лекцій по сучасній фінансовій теорії. – К.: Київське інвестиційне агентство. – 1997.
2. Федоренко В.Г. Інвестиційний менеджмент: Навчальний посібник. – К.: МАУП, 2006. – 312с.
3. Статистичний збірник. Сільське господарство України у 2009р. / Держкомстат України. – К.: Техніка. – 2010. – 391с.

КАПІТАЛОВКЛАДЕННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ВІТЧИЗНЯНОЇ ЕКОНОМІКИ

***ШАПЕРЕНКОВ А.В., К.Е.Н., ДИРЕКТОР ДЕПАРТАМЕНТУ
МАРКЕТИНГУ РОЗДІБНОГО БІЗНЕСУ ПАТ «ВІЕЙБІ БАНК»***

Дослідження інноваційного потенціалу економіки завжди знаходилося у центрі уваги економічної думки. Це обумовлено тим, що інновації визначають сучасний процес економічного зростання. Активізація ж системи капіталовкладень є одним із найбільш важливих елементів інноваційного потенціалу економіки.

Питання формування інноваційного потенціалу та його факторного забезпечення досліджуються у наукових працях багатьох учених: Х. Фрідмена, Й. Шумпетера, Р. Фатхутдінова, В. Шеремета, О. Василюка, А. Гальчинського, В. Гейця, М. Савлука, В. Корнєєва, М. Крупки та ін. Разом з тим ряд теоретичних і практичних проблем, пов'язаних з активізацією ролі капіталовкладень у формуванні інноваційного потенціалу в тих країнах, які перебувають на етапі